

■ **HEULE** - Van het eerste moment dat Bjorn Van den Berghe (32) en Ann De Jonghe (28) elkaar hadden gezien, wisten ze dat ze voor elkaar voorbestemd waren. Geen evidentie,

want Ann lijdt aan neurofibromatose 2, een aandoening die het gehoorstelsel aantast. Hoewel ze elkaar ook zonder woorden aanvoelen, volgen ze in Heule lessen gebarentaal.

Bjorn Van den Berghe en Ann De Jonghe hebben hun thuis-haven in Izegem. Ze leerden elkaar kennen aan Bjorns voordeur. „Ik ben een freak op het gebied van auto's, geen gewone, maar wel getunedede auto's of sportwagens. Ik heb zelfs een cursus in de VDAB gevolgd om te kunnen werken aan dergelijke auto's. En vroeger ontwierp ik zelf de stickers die dan op de wagens gekleefd konden worden”, vertelt Bjorn enthousiast.

Ann vervolgt: „En ik was op zoek naar een mogelijke manier om mijn ramen te blinderen. Op een dag zag ik Bjorn bezig aan een getunedede wagen. Ik stopte onmiddellijk, want ergens had ik het gevoel dat hij mij zeker verder zou kunnen helpen. Hij beloofde het nodige te doen en hij zou mij bellen als alles klaar was. Al duurde het niet zo lang eer ik hem hoorde. 's Anderdaags al had ik telefoon om te vragen of mijn vriend dat eigenlijk ook zag zitten om met een geblijnde wagen te rijden.” „Ik moest toch te weten komen of ze nog vrijgezel was”, lacht Bjorn.

Niet telefoneren

En zo kwam van het één het ander. „Op onze eerste afspraak al vertelde Ann dat ze neurofibromatose 2 heeft. Door die ziekte ontstaan er langzaam groeiende goedaardige tumoren, hoofdzakelijk op de gehoorzenuw, maar dit kan ook op andere zenuwen of in het ruggenmerg ontstaan.”

Ann ontdekte op 16-jarige leeftijd dat ze de ziekte had. Onmiddellijk werd één tumor die op haar gehoorzenuw zat verwijderd. „Ik zat toen in de middelbare school en leerde voor kapster. Een volledig trimester was ik afwezig. Al duur-

Bjorn Van den Berghe en Ann De Jonghe volgen in De Haerneclub lessen gebarentaal. Ann heeft een aandoening die haar gehoorstelsel aantast en op die manier kunnen ze elkaar blijven begrijpen. We zien het koppel met de andere cursisten die 'ik hou van jou' uitbeelden in gebarentaal. (Foto BWB)

de de revalidatie wel meer dan twee jaar. Ik was toen immers volledig doof aan de rechterkant. Ik heb leren liplezen en kreeg ook een tolk toegewezen”, legt Ann uit. „Aangezien ik een goede leerling was, kon ik probleemloos mijn middelbare school doorlopen en ben ik afgestudeerd als kapster. Wat ik wel jammer vind, is dat ik nooit mijn beroep als kapster heb kunnen uitoefenen. Mensen gaan niet enkel naar de kapster voor hun haar, maar verwachten ook een sociaal contact. Met mijn ziekte is dit helaas niet mogelijk.” „Aangezien Ann direct alles had uitgelegd, wist ik waar ik aan toe was”, aldus Bjorn. „Al heb ik dat nooit als een obstakel gezien. Een

vriend van mij vind ik dat ik een engelengeduld heb, om alles zo veel mogelijk te herhalen. Al vind ik dat maar het minste dat ik kan doen voor Ann. Toen we elkaar leerden kennen, hoorde ze nog meer dan nu. We konden nog telefoneren, maar zelfs dat is nu niet meer mogelijk.”

„Ik begrijp Bjorn zelfs beter dan mijn ouders”

„Ann heeft nog een gezwel op haar gehoorzenuw waardoor, ze

aan de linkerkant slechts voor 3% hoort. Ook op haar ruggenmerg is een tumor waardoor ze dikwijls pijn heeft in de benen.”

„Wat onze liefde wel speciaal maakt, is dat ik Ann van in het begin begreep en zij ook mij”, vertelt Bjorn. „Ik versta hem beter dan mijn eigen ouders”, vervolgt Ann. „waaruit ik concludeer dat we voor elkaar voorbestemd zijn. Het is alsof het zo moest zijn. Op 22 april 2005 zijn we in alle eenvoud met elkaar getrouwd.”

Bjorn en Ann werken beiden in de beschutte werkplaats Mariasteen. Bjorn werkt op de spotsafdeling, waar lichten voor firma's zoals Delta Light, Modular... gemaakt worden. Ann zorgt voor het hy-

giënisch onderhoud in Rumbeke, maar ook nog in de andere afdelingen Gits en Roeselare.

„We weten niet hoe mijn ziekte verder zal evolueren. Ofwel laat ik mij opereren, maar dan hoor ik de eerste zes weken totaal niets. Misschien laat ik later wel een cochleair implantaat inbrengen zodat ik misschien weer meer hoor”, zegt Ann. „Ondertussen laten we het een beetje op zijn beloop en zien we wel wat komt.”

Lessen gebarentaal

„Toch besloten we een cursus gebarentaal te volgen. Zo kan ik ook gemakkelijker communiceren met mijn dove of hardhorige collega's”, aldus Ann. „Iedere dinsdagavond volgen we in De Haerneclub vzw in Heule de cursus gebarentaal voor beginners. Iedere cursist heeft zo zijn eigen reden om die cursus te volgen. Het is heel interessant. We leerden nieuwe mensen kennen en ondertussen hebben we de vingerspelling al aardig onder de knie. Die passen we al toe in het dagelijkse leven.”

„Onze grote droom is om samen nog een kindje te hebben. Neurofibromatose 2 is een erfelijke ziekte, wat concreet betekent dat er 50% kans is dat ons kindje die ziekte ook zal hebben. Uiteraard willen we goed nadenken vooraleer we een definitieve beslissing nemen, al moet ik wel toegeven dat mijn moedergevoelens toch sterk beginnen door te wegen”, vertrouwt Ann ons toe.

„We hebben elkaar leren kennen door mijn passie voor auto's. In die acht jaar had ik al negen andere wagens. Maar mijn Anneke is toch wel degene die altijd naast mij mag zitten”, besluit Bjorn.

(Annelies Lambert)